

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

- | | |
|---|---|
| 1. După încheierea Concordatului . . . *** | 5. Dispozițiuni pentru ocup. burselor . . . *** |
| 2. Chipul lui Hristos <i>Vladimir Solaviev</i> | 6. Cronica internă *** |
| 3. Genealogia Patriarhului *** | 7. Mișcarea Misionară *** |
| 4. Catehism ortodox <i>Traduc. de Pr. St. Iliescu</i> | 8. Parohii vacante *** |

DUPA INCHEEREA CONCORDATULUI

Sunt ani de zile de când, între Statul politic român și Vatican se duc tratative pentru încheierea unui concordat.

Biserica Noastră Ortodoxă a combătut, pe cât a putut, această idee, documentînd inutilitatea și arătînd pericolul ce ar decurge din legiferarea ei. Statul politic român însă a perzistat, fără șovăială, în a susține necesitatea Concordatului cu Roma catolică. Și însfârșit l-a încheiat, peste voința bisericii noastre, energic exprimată în urmă de I. P. S. Mitropolit Niculae Bălan, care a vorbit în numele Sf. Sinod. Prin urmare, astăzi trebuie să-l privim ca atare. Dacă până în prezent s'a putut discuta inutilitatea lui față de interesele superioare ale Statului român politic și pericolul ce ar amenința biserica ortodoxă, de aci înainte discuțiunea ar fi absolut inutilă și chiar periculoasă pentru înseși interesele și scopurile bisericii noastre.

Deci, lucru foarte principal este să ne întrebăm, ce avem de făcut după încheierea Concordatului, lăsînd de oparte tot ce am făcut înainte de încheierea lui.

Pentru aceia trebuie să fixăm cu precizie un punct. Acesta este următorul:

Concordatul e un fapt — și fiind un fapt neplăcut nouă vom căuta să-i anulăm puterea de acțiune. Cum? Prin vorbe sau prin alte fapte de negațiune?... Doamne ferește! Pe calea aceasta niciodată nu vom isbuti să încercuim raza de înrăurire ce, firește, cată să devină tot mai întinsă, a Catolicismului.

Ci prin fapte pozitive, fapte de afirmare a spiritului ortodox, de adâncire, luminare și imputernicire a valorilor spirituale păstrate, în multe locuri, sub praful puținei prețurii de înșiși ortodocșii gălăgioși, prin fapte creatoare de dispozițiuni vii, pline de curaj și entuziasm creștin față de bunurile și binecuvîntările duhovnicești împărtășite de biserica noastră, nu de dispozițiuni negative și preocupări continui alarmate. Acestea din urmă nu numai că nu înlătură pericolul strein — dacă acesta există — ci îl mărește în proporțiunea în care nu edaugă nimic la armătura spirituală necesară desăvârșirii proprii. Cele dintâi fac concordatul cu adevărat inutil și anulează orice pericol, întrucât, potrivit spiritului creștin adevărat, biruința cea mai mare nu se câștigă atît

prin legi și concordate, cât prin tăria sufletească și învățarea inimii creștinilor față de Dumnezeu și biserica întemeiată de Mântuitorul ca să fie mântuitoare și călăuzitoare la viața veșnică.

Nu tânueli, svonuri alarmante și min-

cinoase, nu sfătuiri și parasfătuiri inutile și periculoase, ci muncă, muncă și iar muncă în spiritul bisericii ortodoxe, adică întemeiată pe iubirea de ceace e al nostru, fără să urâm ceea ce e al altora, afară de păcatul lor.

Chipul lui Hristos ca verificare a conștiinței.

Ultima problemă a moralității personale și publice este aceea ca Hristos — în care locuște, deplinătatea Dumnezeirii în trup, — să se întruchipeze în toți și în totul. Atârnă de fiecare din noi să conlucrăm pentru atingerea acestui scop, închipuind pe Hristos în activitatea noastră personală și publică.

Suntem cu toții de acord asupra faptului că granițele legii juridice nu pot, nici pe departe, să definească activitatea omului, ce tinde la desăvârșire. Se poate să nu omori niciodată, să nu furi, să nu calci nici-o lege fundamentală și cu toate acestea — să fi fără speranță, departe de Împărăția lui Dumnezeu. Legea juridică nici nu are ca scop direct desăvârșirea omului sau a omenirii; ținta ei constă numai în aceea: de a păzi pe cât se poate mai mult existența văzută a oamenilor, existență trebuincioasă scopurilor supreme, — de a susține pe omul trupesc, cel puțin, pe primele trepte ale viețuirii în comun, trepte pe cari încă nu se poate vedea adevăratul scop, dar fără de cari scopul suprem nu poate fi ajuns. Tot atât de insuficiente — pentru conducerea pozitivă la desăvârșire — sunt și cadrele legii morale și chiar poruncile evanghelice, luate drept prescripțiuni răslețe, externe — după literă, iar nu după spirit. Chiar porunca iubirei — suprema, cea care conține în sine totul — poate fi înțeleasă și primită în sens rău — și nu numai poate, dar a și fost și este înțeleasă greșit. Unii vorbesc, că iubirea evanghelică este înainte de toate iubirea față de Dumnezeu, — și în numele acestei iubiri se socotesc îndreptățiți și chiar îndatorați să chinuiască pe frații lor, ce nu mărturisesc credința în Dumnezeu, la fel cu ei. Alții afirmă că iubirea evanghelică pretinde o bunăvoință egală, imparțială față de tot și de fiecare și din această pricină nu admit, oarecum, nici-o apărare forțată a oamenilor pacinici și nevinovați de nelegiuirile ucigașilor, silitorilor și hrăpăreților. Unii,

în numele iubirii de Dumnezeu, dezonoază numele Dumnezeirii cu fanatismul lor; alții, în numele iubirii față de aproapele ar dori par'că fără împotrivire să condamne la piere pe majoritatea semenilor.

Că acești oameni, în mod conștient, merg împotriva conștiinței lor — nu îndrănesc să afirm; dar că ei nu și-au cercetat conștiința cum trebuie — aceasta este clar. Și cât este de aproape cea mai bună și unica metodă de cercetare.

Înainte de a te hotărî să săvârșești cutare faptă, ce prezintă însemnătate pentru viața personală sau publică este suficient să chemi în sufletul tău chipul moral al lui Hristos, să te concentrezi în el și să te întrebi: ar putea oare El să săvârșească această faptă, sau — cu alte cuvinte — m'ar aproba El, sau nu — m'ar binecuvânta sau nu, să o săvârșesc?

Recomand tuturor această verificare, — ce nu înșeală. În orice împrejurare îndoelnică, când numai a rămas posibilitatea de gândire, amintiți-vă de Hristos, înfățișați-vi-L viu, așa cum este El și puneți asupra lui povara îndoelilor voastre. Încă de mai înainte, El s'a învoit să primească această povară dimpreună cu alte poveri, desigur nu pentru ca să vă deslege mâinile la orice fel de nelegiuire, ci pentru ca — întorcându-vă la El și sprijinindu-vă pe El să puteți să vă abțineți dela rău și să deveniți în această faptă îndoelnică — călăuzitorii adevărului dumnezeiesc neîndoelnic.

Dacă toți oamenii înzestrați cu bună voință, atât persoanele particulare cât și persoanele publice și conducătorii popoarelor creștine ar începe să se folosească chiar acum de acest mijloc minunat — în toate cazurile îndoelnice — aceasta ar fi chiar începutul celei de a doua veniri și pregătirea pentru înfricoșata judecată a lui Hristos, — *fiindcă vremea este aproape.*

VLADIMIR SOLOVIEV

Traduce din rusește

Pr. ST. ILIESCU, Misionar

GENEALOGIA I. P. SF. NOSTRUL PATRIARH MIRON

I. FRAȚII MOȘULUI SĂU DUPĂ TATĂ

I. IOAN CRISTEA † moșul patriarhului cu fii săi 1. GEORGE † Tata Patriarhului 2. VASILE † 3. IOANA † 4. SOFRONIA † 5. ILIE † Sora mașteră 6. MĂRIUCA †	II. CIRIL CRISTEA † cu fii 1. IOAN † 2. ȘTEFAN	III. TOADER CRISTEA † cu fil dela 1-a soție 1. NASTASIA † 2. SOFRONIA † dela a 2-a soție 3. ILEANA 4. ANICA 5. MARIA †	IV. GEORGE C. SURDU † cu fil 1. GRIGORE † 2. NICHITA † 3. IOAN † 4. PARASCHIVA † Nașa din botez a Patriarhului alături de cjobanul IOAN HERTA. 5. SPIRIDON †	V. GOREA GRIGORE † cu flul 1. NICOLAE †
--	--	--	--	--

II. BUNICII

a) după Tată 1. IOAN CRISTEA † și soția sa 2. SOFIA † născută Popovici, ambii din Toplița, Jud. Mureș, Ardeal	a) după Mamă 1. P.AVEL COMAN †, din Galați, Jud. Năsăud și soția sa 2. PARASCHIVA † născută Roman-Runcan din Pintic, lângă Teaca, Ardeal
---	--

III. PĂRINȚII

GEORGE CRISTEA † și soția sa DOMNIȚA † născută COMAN din Galați

IV. SURORI, NEPOȚI ȘI STRĂNEPOȚI

I. ILEANA † etate 3 ani	II. MARIA m. preot Ioan Rusu † cu fil lor 1. GEORGE cu soția sa Cornelia Marcovici și ficia lor a) <i>Domnița</i> 2. ANIȚA † m. preot Ioan Oțoiu 3. MARIUȚA † m. protop. Ioan Oprea cu fii lor a) <i>Miron †</i> b) <i>Ionel</i> 4. ELENA m. Dr. Ioan Cupu cu fii lor a) <i>Dumitru †</i> b) <i>George †</i> 5. DOMNIȚA divorțată cu fiul e a) <i>Pavel Popa</i> 6. ILIE	III. ILEANA măritată cu Dumitru Antal † cu fil lor 1. MARIA † 2. ANIȚA † m. Niculae Dușa cu fii lor A) <i>Leon și soția Ileana Vodă</i> cu fiul lor. a) <i>Dumitru</i> B) <i>Dumitru</i> C) <i>Ileana †</i> D) <i>Domnița</i> E) <i>Ioana</i> 3. IONAȘ † în răsboiu 1914 4. GEORGE † 5. MARIA m. Dr. A. Morariu cu fii lor A) <i>Ileana</i> B) <i>Viorel</i> C) <i>Ghică</i> D) <i>Constantin</i>	IV. ILIE călugărit MIRON Patriarhul Regent al Românel 6. DUMITRU re- vizor bis. Cluj cu soția sa Livia și fiul lor a) <i>Liviu</i> 7. GOGU GRIGORE 8. EMILIA m. maior Vasile Dumitrescu cu ficia lor a) <i>Florica-Viorica-Mira</i> 9. GEORGE † 10. ILIE cu soția sa Măriuca Suciu și fii lor A) <i>Ionaș</i> B) <i>Constantin</i> 11. GEORGE 12. TOADER	V. PARASCHIVA † etate 4 ani	VI. LEON † ca copil	VII. TODERICĂ † ca copil	VIII. ELVIRA m. Dr. Pavel B. Cristea cu ficia lor A) <i>SIDONIA</i> măritată cu Dr. Emil Dandea
-----------------------------------	--	---	---	---------------------------------------	-------------------------------	------------------------------------	---

CATEHISM ORTODOX CONTRA SECTANȚILOR

EDIȚIA SFÂNTULUI SINOD BULGAR.
de Bogoliubov-Kalnev

§. 2. **Despre : procesiunile cu icoane,
—sfințirea caselor și fântânelor,—
mergerea creștinilor la locurile sfinte,
pentru închinare.**

Intrebare. Ce exprimă creștinii ortodocși în procesiunile cu icoane?

Răspuns. Mărturisesc —în chip vădit— credința lor în Dumnezeu— Creatorul și Mântuitorul. Ei cred că viața noastră întreagă atârnă de Dumnezeu. Domnul poate să ne răsplătească cu diferite bunuri; dar tot în mâna Lui sunt și nenorocirile ce ne lovesc câte odată. Cu prilejul procesiunilor creștinii ortodocși se roagă —fie pentru a ni se dărui «an roditor»— ploaie sau zile cu soare — fie pentru a duce mulțumiri pentru anumite milostiri revărsate asupra popoului creștin.

Intrebare. Dă oare Biblia model de felul cum trebuiesc făcute procesiunile?

Răspuns. Da. Așa, la trecerea râului Iordan, au purtat înainte arca Alianței. La cucerirea orașului Ierihon, oamenii lui Dumnezeu l-au înconjurat o săptămână întreagă purtând lucrurile lor sfinte. Aceste lucruri au fost plăcute lui Dumnezeu. Mulțumită faptului că au purtat înainte lucrurile sfinte, Iordanul a făcut drum și zidurile Ierihonului au căzut (Iisus Navi 3 : 11 — 13; 6 : 6 — 7). În acelaș fel credem că sunt plăcute lui Dumnezeu și procesiunile creștine.

Intrebare. Pentru ce își sfințesc creștinii locuințele și fântânele lor?

Răspuns. Cu citirea cuvântului dumnezeesc și cu rugăciuni, ortodocșii doresc să-și păzească casele și izvoarele apelor de puterea diavolului. După învățătura Sf. Ap. Pavel, «duhurile răutăței» locuesc oarecum în văzduh (Ef. 6 : 11 — 12). Ele se ascund pretutindeni, uneltind curse împotriva noastră. Ele pot sdruncina liniștea noastră casnică prin viclesuguri, pot să ne prăbușască prin mâncare și băutură. Pentru acest motiv «le sfințim (casele și fântânele) prin cuvântul lui Dumnezeu și rugăciune» (1 Timot, 4 : 4—5) primindu-le spre folosință «cu mulțumită» (1 Timot. 4 : 4).

Intrebare. Cu ce scop merg creștinii să se închine la locurile sfinte?

Răspuns. Prin pelerinajile lor la locurile

sfinte, ortodocșii se străduiesc să împlinescă mai exact voința lui Dumnezeu. Ap. Pavel a testat: «Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, cari v'au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu...» (Evr. 13 : 7). Același apostol poruncește să privim la «sfârșitul vieții lor» (— stih 7). Ortodocșii, mânați de râvnă sfântă, merg la locurile sfinte, unde s'au mântuit Bineplăcuții lui Dumnezeu și unde și-au sfârșit viața lor întru Domnul. În mod deosebit, închinătorii ortodocși merg la Ierusalim, unde Mântuitorul a pățimit pentru neamul omenesc.

Intrebare. Dar Dumnezeu locuește pretutindeni (Ps. 138 : 7—10). De ce să mergem la Ierusalim, sau în alte locuri, —să ne închinăm?

Răspuns. Exemplu de mergere la locurile sfinte, în Noul Testament, ne-au dat femeile mironosițe. Evanghelistul Luca spune despre ele: «Iar în cea dintâi zi a săptămânii, foarte de dimineață, au venit la mormânt, aducând mirezmele ce le pregătiseră» (Luca 24 : 1). Se naște întrebarea: de ce s'au grăbit femeile să meargă la mormântul Mântuitorului? Răspunsul urmează dela sine: s'a grăbit să vină cu aromate la Trupul lui Hristos în dorința de a plânge la mormântul Domnului (Ioan 20 : 11)— păcatele oamenilor, vădind aci simțămintele lor religioase ce nutreau față de Mântuitorul.

În acelaș scop merg și creștinii la locurile sfinte. Acolo postesc, își mărturisesc păcatele și se împărtășesc. La locurile sfinte, creștinii buni capătă și tăria de a se lupta cu patimile lor. În sensul acesta, atari călătorii aduc mult folos duhovnicesc, oamenilor.

CAP. VIII.

Despre îndatoririle publice sau de stat ale creștinilor.

§. 1. Despre serviciul militar.

Intrebare. Cum învață Sf. Scriptură despre serviciul militar?

Răspuns. Ap. Pavel numește pe «purătorii de sabie» sau pe soldați «slujitori ai lui Dumnezeu pentru bine». El arată scopul slujbei lor — «pedepsirea acelorora cari fac rău» (Rom. 13 : 4).

Intrebare. Oare îngăduie creștinismul să fie pedepsiți, cu sabia, cei ce fac rău?

Răspuns În împărăția lui Hristos — împărăția binelui și adevărului, nu trebuie să fie și nu vor fi răufăcători. Acolo, toate ființele vii se vor hrăni între sine cu cele mai pacifice simțăminte (Isaia 11: 1 — 10). Acolo nu poate fi loc pentru pedepsirea oamenilor «cu sabia».

Dar atât timp cât printre creștini se întâmplă să fie și «răufăcători» — avem un semn vădit că nu trăim în aurora «Dumnezeiască» (comp. Isaia 11: 6, 9), ci pe pământul nostru plin de păcate unde mulți nesocotesc poruncile lui Hristos. Insemnează că acum Biserica lui Hristos nu umple cu sine întreaga viață. Din această pricină viața se orânduiește după legile sale deosebite, însușibile oamenilor în tot răstimpul până la ajungerea harului, — legi ce se văd a fi hotărâtoare chiar și pentru răufăcători, ce trăesc cu obiceiuri absolut sălbatice.

Din aceste considerațiuni, conducătorii creștini, păzind adevărul între oameni, se văd siliți să pună mâna pe sabia, ce o poartă, numai pentru frica răufăcătorilor (Rom. 13: 4). Reiese de aci, că în societatea noastră este *tolerată*, momentan, pedepsirea cu sabia față de acei oameni protivnici lui Dumnezeu, cari nu doresc ca Mântuitorul să domnească peste noi. Tot așa putem judecă și pe temeiul parabolei lui Hristos, în care, sub chipul împăratului, Mântuitorul s'a înfățișat pre Sine. Domnul spune în această parabolă, *fără ca să osândească* sentința împăratului: «*Iar pe acei vrăjmași ai mei, cari n'au voit să domnesc peste ei, aduceți-i aici și tăiați-i în fața mea*» (Luca 19: 27).

În viața viitoare, de dincolo de mormânt, Domnul va pedepsi «pe dușmanii» Săi cu chinuri și mai mari — cu foc nestins (Mat. 25: 41).

Intrebare. Dar cum să înțelegem cuvintele lui Hristos: «*să nu stați împotriva celui rău*» (Mat. 5: 39)?

Răspuns. Creștinul este dator să ierte răufăcătorilor nedreptățile și ocările ce i-au făcut. Aceasta este o datorie *personală* a fiecăruia dintre noi. Dar din iubirea față de frate — pentru binele lor — avem îndatorirea să fim gata să *pedepsim* pe răufăcătorii cari surpă împărăția lui Dumnezeu pe pământ și dacă va fi nevoie să ne dăm și

sufletul pentru prietenii noștri (Luca 19: 27 Rom. 13: 4 și Ioan 15: 13).

În felul acesta neîmpotrivirea la rău nu fâgăduiește serviciul militar, care este un model suprem de dragoste creștină (Ioan 15: 13. Fapt. 10: 2) în împrejurările pline de păcat ale vieții noastre pământești. Din această pricină Ap. Pavel a scris privitor la soldat: «*teme-te, căci nu în zadar poartă sabia, de vreme ce este slujitorul lui Dumnezeu și izbânditorul mâniei lui, asupra celui ce săvârșește răul*» (Rom. 13: 4). Din această cauză sinodul bisericesc, ținut la Arl, în 314, a osândit pe acei creștini cari ascunzându-se după înțelegerea singuratică a unor expresiuni evanghelice, refuzau serviciul militar.

Intrebare. Cu ce cuvinte au hotărât acest lucru părinții dela Sinodul din Arl?

Răspuns. Ei au spus, că sunt opriți dela Sf. Împărtășanie acei creștini «cari aruncă armele în timp de pace» (qui arma projiciunt in pace).

Intrebare. Este oare destul de clară această definiție?

Răspuns. Nu! Trebuie să fie tâlmăcită cu atât mai mult cu cât anumiți oameni, sprijiniți pe hotărârea acestui sinod, trag concluzia că Biserica occidentală de atunci a osândit purtarea de arme în orice împrejurare.

Intrebare. La urma urmei ce trebuie să spunem despre pravila amintită?

Răspuns. Mai întâi trebuie să amintim faptul că nu citim acelaș lucru în toate izvoarele. Învățații au știință și de astfel de izvoare în cari, în loc de cuvintele «război» (in praelio, in bello). În fața unei atari citiri, reiese, că părinții dela sinodul din Arl osândesc nu purtarea armelor, ci fuga din luptă, dezertarea.

Dacă însă citim pravila amintită așa cum s'a admis să o citim, rezultă că sinodul din 314 a oprit aruncarea armelor «în timp de pace». Învățatul Hefeleslatuește să înțelegem astfel această pravilă: după judecata bisericii vechi este lucru nelegiuit ca soldații să-și svârle armele și să fugă de serviciul militar.

În chipul acesta, pravila amintită, judecată fără părtinire, nu vorbește nimic contra serviciului militar ci după sens întărește acest lucru pentru creștini — se înțelege — atâta timp cât trăim în condițiunile de viață, actuale.

§. 2. Despre judecățile civile.

Intrebare. Ce este judecata civilă?

Răspuns. Judecata civilă este acea lucrare a «stăpânitorilor» (Rom. 13: 1 — 4) mulțămită căreia — în anumite împrejurări se intrerupe răul — sau nelegiuirile noastre față de Dumnezeu, stabilindu-se adevărul (Ps. 81: 4). Pe această cale aduce pace și liniște în viață.

Intrebare. Nu cumva judecata civilă urmărește scopuri josnice, de pildă răzbunare împotriva dușmanilor?

Răspuns. Judecata noastră civilă nu e datoare să se străduiască a pricinui rău sau răzbunare dușmanilor. Este obligată să se îngrijească numai de restabilirea adevărului pe pământ și de îndreptarea răufăcătorilor. Orice răzbunare împotriva dușmanilor trebuie să o încredințeze în mâinile lui Dumnezeu (comp. Iac 4: 11, 12; 2 Tes. 1: 6 — 9).

Intrebare. Judecata civilă este ea oare îngăduită creștinilor?

Răspuns. Fără îndoială că este îngăduită odată ce nu suntem în stare să ne mulțumim cu judecata pur bisericească a fraților (1 Cor. 6: 1 — 7), sau nu putem — fără judecata civilă — să facem să triumfe adevărul dumnezeesc. Lucrul acesta se vede din purtarea Sf. Ap. Pavel. Când procuratorul Festus — spre a face pe placul Iudeilor — eră înclinat să-l pedepsească pe nedrept, a zis: «doresc să fiu judecat de Cezarul». (Fapt 25: 11). Insemnează deci, că și noi putem să folosim judecata civilă pentru triumful adevărului dumnezeesc, pe pământ.

Intrebare. Scriitorii vechi creștini întăresc ei oare cele spuse de noi cu privire la judecată?

Răspuns. Întăresc pe deplin. În «învățătura sfinților apostoli» — în acest, cel mai vechiu monument de scriere creștină, — se găsesc sfaturi pentru judecători, să nu asuprească pe săraci (pag. 30 și 32).

În monumentul amintit nu ar fi existat asemenea sfaturi dacă — după el — nu ar fi fost posibilă judecata oamenilor.

Sf. Clement, episcop roman (sec II), sfătuește pe judecători cu cuvintele V. Testament. El îi sfătuește să ia sub scutul lor pe cei asupriți, pe văduve și pe orfani. Reiese că judecățile drepte nu au fost niciodată protivnice creștinismului.

Intrebare. Dar de ce a zis Mântuitorul:

«nu judecați ca să nu fiți judecați» (Mat. 7: 1)?

Răspuns. Cu aceste cuvinte Domnul stabilește doar regula generală pentru purtarea noastră. Dacă dorim să nu fim judecați, nu trebuie să ne lăsăm, să ne facem vrednici de judecata aproapelui. Acesta este testamentul lui Hristos — scopul vieții noastre (Mat. 7: 12). Când însă frații noștri ne păgubesc și deodată cu aceasta aduc păgubă binelui și chiar adevărului în viață, atunci — în interesul general, suntem datori să-i chemăm în fața judecăței după cum și Ap. Pavel și-a încredințat lucrul său sfânt judecăței Cezarului. Din această pricină Hristos, oprind procesele noastre nedrepte cu frații, a osândit pe farisei, că «au lăsat la o parte aceiașce eră mai principal din lege: judecata, mila și credința» (Mat. 23: 23). În chipul acesta «judecata» dreaptă și milostivă nu numai că e îngăduită creștinilor, dar apare ca «cea mai însemnată» cucerire a adevăratei legi — se înțelege, în condițiunile noastre de viață, când încă nu am ajuns măsura vârstei desăvârșite.

§. 3. Despre Jurământ.

Intrebare. Ce este jurământul?

Răspuns. Este făgăduiala cu jurământ că vom sluji lui Dumnezeu, împăratului și societăței — cu conștiință și potrivit cu Evanghelia — *tălmăcită cum se cuvine de biserică.*

Intrebare. Cum e posibil să jurăm, când Hristos a zis: «Să nu vă jurați nici de cum» (Mat. 5: 34)?

Răspuns. Oprind jurământul, Domnul a înțeles formele viclene și obicinuite ale jurământului — îngăduite de evrei. Ei se jurau pe cer, pe pământ, pe capul lor, pe Ierusalim sau după cum luaseră obiceiul mai în urmă — pe soție, pe copii, pe propriul sânge. Ei se jurau cu un singur scop: să înșele pe semenii lor. Un astfel de jurământ este strict oprit în Evanghelia. Mântuitorul însă nu ne oprește să ne jurăm în *Numele lui Dumnezeu* în anumite ocaziuni din viața noastră nedesăvârșită. Așa a înțeles cuvintele lui Hristos Sfânta Biserică — încă din cele mai vechi timpuri — lucru despre care mărturisesc lucrările Sf. Grigore Teologul, Fericitul Augustin și Ieronim.

Intrebare. De unde se vede că Sf. Scriptură îngăduie creștinilor jurământul — în anumite ocaziuni — dar numai în numele lui Dumnezeu?

Răspuns. În Apocalipsă citim: «Iar îngerul și-a ridicat mâna dreaptă către cer și s'a jurat pe cel ce este viu în vecii vecilor» (— 10:5-6). Ingerii cunosc mai bine decât noi voința lui Dumnezeu, — știu ce este plăcut și ce este protivnic lui Dumnezeu. Cu toate acestea unul dintre ei s'a jurat în numele lui Dumnezeu. Cu aceasta ne dă exemplul ca în cazurile însemnate — când e vorba de credință și viață — să alergăm la jurământ (Evr. 6:16). Că jurământul în sine nu a fost osândit niciodată de biserica veche, se vede din cuvintele Sf. Ap. Barnaba, care previne pe primii creștini de înclinarea lor spre jurământul strămb, fără a tăgădui jurământul în adevărata lui esență.

Intrebare. Ce însemnătate dă cuvântul lui Dumnezeu jurământului?

Răspuns. Ap. Pavel spune: «oamenii se jură pe cel ce e mai mare și jurământul e la ei o cheazășie și sfârșitul oricărei neînțelegeri» (Evr. 6:16).

§. 4. Despre dările obștești.

Intrebare. De obicei, ce se înțelege prin «dările obștești»?

Răspuns. Numim dări obștești diferitele jertfe, pe cari oamenii le poartă — în hrană, bani, muncă personală pentru folosul semenilor.

Intrebare. Ce dări obștești cunoaștem?

Răspuns. Plata dărilor către stat, județ, comună, slujirea gratuită în diferite posturi de onoare etc.

Intrebare. Ce trebuie să spunem despre aceste dări?

Răspuns. Cu ajutorul lor se susține binele obștesc, se asigură fraților noștri «o viață tihnită, fără frământări». De aceea suntem datori să le purtăm cu lepădare de sine. În Evanghelie citim: «Așa dar dați cele ce sunt ale Cezarului, Cezarului — și cele ce sunt ale lui Dumnezeu — lui Dumnezeu» (Luca 20:25). Ap. Pavel învață: «Dați tuturor cele cu cari sunteți da ori: celui cu dajdă, dajdie; celui cu vama, vamă; celui cu teama, teamă; celui cu cinstea, cinste» (Rom. 13:7).

Intrebare. Ce să spunem despre acei oameni cari se împotrivesc să poarte dările obștești?

Răspuns. Ap. Pavel numește pe atari oameni: protivnicii orânduiei Dumnezești (Rom, 13:2). Ei singuri își atrag osânda

(— stih 2), fiindcă nu este stăpânire fără numai de la Dumnezeu; iar cele ce sunt: de Dumnezeu sunt rânduite» (— stih. 1) Așa dar rezultă, că protivnicii dărilor obștești, puse în sarcina noastră de către stăpânire, sunt protivnici lui Dumnezeu și binelui obștesc. Este de trebuință pentru creștini să se depărteze de astfel de protivnici.

Intrebare. Dacă acești oameni, — cari se împotrivesc să poarte dările obștești impuse lor — săvârșesc o faptă criminală, atunci, ce trebuie să spunem despre acei cari, din socoteli și folos personal, mână pe frații slabi la răscoale și răzmirițe?

Răspuns. Trebuie să-i socotim «scandalagii» — ispititori slăbiciunilor omenești. Privitor la scandalagii Domnul a zis, că le-ar fi mai de folos să-și lege o piatră de gât și să se afunde în mare, decât «să ispitească pe unul dintr'aceștia mici» (Mat. 18:6).

Creștinii sunt datori să-și amintească bine de acest lucru și să se ferească de setea după avuție și de nedreptatea obștească, fără să uite vreodată că suntem datori să ne îngrijim nu numai de noi înșine, ci și de mântuirea fraților (Rom. cap. 14).

Intrebare. De ce anume lege trebuie să se conducă creștinii la împărțirea dărilor între ei?

Răspuns. O atare lege pentru ei trebuie să fie numai voința lui Hristos. La Mântuitorul nu încapă părtinire (Ef. 6;9). Pentru El «domnii», bogații sunt tot atât de plăcuți ca și săracii, slugile (Luca 16:22. Fapt. cap. 10). Din această pricină suntem datori să împărțim dările între noi potrivit cu puterile și cu mijloacele materiale ale fiecăruia dintre noi. Tocmai așa învață Hristos când zice: «Căci mult i se va cere oricui i s'a dat mult și de la cine au încredințat întru belșug vor cere cu prisos» (Luca 12: 48 Ef. 6:9 etc.).

AU APĂRUT :

„CARTEA DE RUGĂCIUNE, PENTRU TOT ROMÂNUL“. 150 pag. Format obicinuît, Lei 80 legată și 20 Lei broșată.

„CARTICĂ DE RUGĂCIUNI“, 242 pag. Format micuț. Pentru bărbați, de purtat în buzunarul pieptarului; pentru femei în trăsnița de mână. Lei 155 în piele aurită; Lei 90 în piele simplă; Lei 70 și 80 în pânză; Lei 25, Broșată.

de Dr. MIRON CRISTEA, Patriarh.

Se recomandă tuturor.

„APOSTOLUL“.

DISPOZIȚIUNI

Pentru ocuparea burselor dela Facultățile Teologice din străinătate.

Art. 1). — În baza art. 144 al. E, dela litera „b pentru secția culturală“ din Statutul pentru organizarea bisericeii ortodoxe române, Arhiepiscopia Bucureștilor—respectiv Consiliul Eparhial al Secției Culturale — îngrijește ca în fiecare an, și în limita mijloacelor materiale disponibile, să fie trimiși ca bursieri sau semi-bursieri, pentru completarea studiilor Teologice, un număr de tineri studenți în facultățile teologice din străinătate.

Art. 2). — Candiții pentru ocuparea burselor sau semi-burselor trebuie să fie licențiați în teologie, exceptând la facultățile catolice unde pot fi trimiși și absolvenți de seminar.

Vor fi preferați candidați din Arhiepiscopia Bucureștilor. Pentru locurile pe cari Mitropolia Ungro-Vlahiei le are în căminul dela Strasbourg se pot primi maximum patru studenți din celelalte Arhidieceze, recomandați de Episcopia respectivă care-și va lua obligațiunea să plătească bursa și cheltuelile de călătorie.

Art. 3). — Cererile pentru ocuparea burselor și semi-burselor vor fi înaintate Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor până la data de 1 Septembrie și vor fi însoțite de următoarele acte:

a). Diploma de Seminar, de Licență în Teologie sau bacalaureat.

b). Extract de naștere.

c). Certificat de bună purtare dela preotul locului unde trăește și autentificat de protopop.

Candidatul admis va semna o declarație prin care se obligă:

a). Că va frecventa cursurile regulat și-și va trece examenele prescrise de regulamentul Facultății respective la timp probând aceasta cu acte scrise din partea facultății respective.

b). Intrucât s'ar simți nevoia ca să studieze și alt obiect în legătură cu teologia, de pildă filosofia, e obligat să ceară autorizația Sf. Mitropolii.

c). Că va avea o purtare exemplară.

d). Că va intra în cler sau în caz contrar va despăgubi Arhiepiscopia de cheltuelile făcute.

Art. 4). — Sfânta Mitropolie nu-și ia nici o obligațiune față de studenții trimiși în străinătate pentru studii, decât cheltuelile de drum odată la începutul studiilor, la ducere și încă odată la sfârșitul studiilor, la înapoere.

Afară de bursa sau semi-bursa ce se oferă studenților, fie că această bursă sau semi-bursă e oferită de Facultatea respectivă, fie că e plătită de Arhiepiscopie, Arhiepiscopia nu-și ia nici un angajament.

Art. 5). — Studentul care nu-și va trece examenele la timp sau care chiar trecându-le va neglija să raporteze aceasta Sf. Arhiepiscopii cum și acela care nu va avea o purtare exemplară, va pierde bursa din oficiu.

Art. 6). — La o săptămână două, după instalarea în Facultate, e obligat să încunoștiințeze Sf. Arhiepiscopie la ce obiecte s'a înscris.

CRONICA INTERNĂ

Atragem deosebita atențiune c. c. preoți asupra următoarelor dispozițiuni luate de Sf. noastră Arhiepiscopie în interesul preoților :

— Prin pensionarea preoților bătrâni, fie că au cerut singuri, fie că au fost scoși la pensie, în urma examinării comisiunilor medicale instituite conform legii pensiilor, se creiază o situație nouă, care până acum n'a existat în Biserică și anume:

În locul rămas liber prin pensionarea unuia se

numește un alt titular cu respectarea formelor legale și regulamentare, și rămâne și preotul bătrîn pensionar, care ca remunerație își primește pensia dela Stat, iar din punct de vedere canonic, nu poate fi exclus dela săvârșirea Sf. Taine a împărțării și a oricăror altor slujbe.

Pentru a înlătura unele neînțelegeri ce eventual s'ar ivi din cauza amestecului pensionarului în afacerile rituale și administrative ale preotului nou numit, ca după lege și Sf. Canoane, are toate drep-

turile a dispune în parohia sau enoria sa, stabilim următoarele :

1. Preotul paroh, numit în locul celui pensionar, are toată inițiativa și drepturile acordate de lege și de canoane, a conduce și administra parohia în toate cele duhovnicești, rituale și administrative.

2. Preotul pensionar, locuind în aceiași parohie, cu învoirea parohului și binecuvântarea Chiriarhului, poate lua parte la orice slujbă în scopul de a se împărtăși și în afară de biserică, fără a avea pretențiunea la veniturile epitrahilului sau alte ofrande legate de oficiul preoțesc decât cu îngăduința și împărțirea parohului instituit legal, iar la pământ și casă parohială nu vor avea dreptul.

3. În cazuri anumite, când o parohie are mai multe filiale, cu mai multe biserici, tot cu binecuvântarea Chiriarhului și cu avizul protopopului, se poate încredința conducerea în cele religioase și rituale a filialei, unui asemenea preot pensionar, cu observația de a nu avea pretențiune la pământ, ci numai la veniturile epitrahilului în înțelegere cu parohul respectiv.

—Veți aduce la cunoștința tuturor preoților din Eparhia noastră, că pe data de 20 Mai a. c., se va deschide pentru sezonul băilor sanatoriul Arhiepiscopiei dela Techirghiol, pe care l-am renovat complet, mobilându-l cu paturi noi, rufăria nouă, etc., prezentându-se în condiții superioare față de anul trecut.

Deasemenea am procurat și o ofertă cu prețuri avantajoase pentru facerea băilor.

Înscrierile pentru ocuparea camerilor se pot face zilnic la cancelaria Arhiepiscopiei — secția economică — plătindu-se anticipativ costul pe numărul zilelor cerute.

Camerile se dau pe durata de cel puțin 15 zile, la 1 și 15 ale fiecărei luni și costă Lei 120 — pe zi, fie că este cu două sau trei paturi.

Dacă este angajată, și nu s'ar ocupa în 3 zile, atunci suma plătită rămâne în favorul fondului Sanatoriului și Arhiepiscopia are dreptul a o închiria altei persoane.

Sărbătorirea a 50 ani de preoție a preotului Ioan Ionescu d > la biserica filială „Cuv. Paraschiva“ din com. Bârla jud. Teleorman. 21 Aprilie 1929.

Cercul preoțesc „Ghimpețeni“, compus din 10 preoți, a luat frumoasa inițiativă de a sărbători 50 ani de preoție ai părintelui Ioan Ionescu supranumerar la parohia Bârla în ziua de 21 Aprilie 1929 la bis. filială „Cuv. Paraschiva“.

Serviciul divin a fost oficiat de toți preoții cer-

cului având în frunte pe P. C. Protopop Floru Ionescu care a căutat să dea un fast deosebit acestei sărbătoriri.

Biserica, dela început, a devenit neîncăpătoare față de mulțimea credincioșilor, autoritățile comunale, corpul învățătoresc cu elevii, care din dragoste au ținut să ia parte la o zi așa de însemnată din viața păstorului lor sufletească ascultând cu multă evlavie serviciul înălțător ce s'a făcut precum și predica P. C. Protopop despre Evanghelia zilei din Duminica IV din post a «Slăbănogului».

P. C. Sa într'un grai popular și pe temeiul Sf. Scripturi explică poporului adunat, că toate boalele noastre trupești sunt o urmare a păcatului; de aceea și Mântuitorul nici-o dată nu vindeca trupurile oamenilor fără ca să le sfințească în același timp și sufletele.

La ora 11 jum. după sfârșitul serviciului divin, s'a săvârșit un Te-Deum de mulțumire, după care P. C. Părinte Protopop într'o cuvântare însuflețită se adresează mai întâi păr. Ionescu, sau popa Ioniță — căci așa i-au zis fiii săi sufletești — zicându-i: că, dacă n'a pregetat a lua parte la această clipă de sărbătorire, a făcut-o dintr'o dragoste și o datorie sfântă, pentru a aduce prinosul de admirație și recunoștință pentru acela care a știut să-și facă datoria, servind biserica și turma ce i s'a încredințat, cu cinste și demnitate, o jumătate de veac.

Păr. Ioan Ionescu s'a născut în comuna Bârla, la 1859 luna Octombrie ziua 7, din părinți: Ion Popa Badea cântăreț și Maria. Cursul primar l'a făcut în com. Bârla și Roșiorii de Vede apoi a trecut la „Seminariul Central“ din București dela 1874—1878. În 1879 Febr. 11 se căsătorește cu Ana Bârleanu, din care căsătorie au avut 5 copii. La 1879 Apr. 19 este hirotonit preot pe seama bisericii „Cuv. Paraschiva“ din com. Bârla cătunul Borețu, pe care o servește și în prezent.

Cinci zeci de ani de preoție, cinci zeci de ani de muncă pe lespede de piatră a bisericii este un dar bine cuvântat din partea lui Dumnezeu pentru părintele Ioniță. În acest timp, câte zile bune, câte zile rele, câte suferințe, câte înțepături, câte ispite diavolești, aceasta o poate spune numai părintele Ioniță căci preotul este ca o corabie în largul mării, ale cărei laturi sunt incontinuu lovite de valuri.

Sarcina preoției, C. Sa a dus-o numai prin biândețe și bunătate, armele cele mai puternice cu care un preot poate cuceri sufletele; iar în mijlocul suferințelor toiagul său de sprijin a fost răbdarea și nu puține suferințe a avut păr. Ioniță

într-o văduvie de 25 ani, căci în 1904 a apus din viața pământească scumpa sa soție, care pentru un preot e lovitura cea mai puternică.

P. C. Părinte Protopop după ce arată activitatea depusă de păr. Ioniță pentru biserică și buna îndrumare a enoriașilor săi din punct de vedere religios, moral, economic și social, dorește sărbătoritului încă mulți ani și vrednici ca și până acum în cuprinsul turmei ce i s'a încredințat pentru binele și fericirea tuturor.

Adânc mișcat și plin de emoție sufletească, părintele Ioniță mulțumește P. C. Părinte Protopop, fraților preoți liturghisitori împreună cu el și tuturor fiilor săi sufletești pentru dragostea cea mare ce i-au arătat cu ocaziunea împlinirii a 50 de ani de activitate preoțească.

Intr'un cerc intim de preoți, învățători și d-l I. Bărbuleanu fost prefect, s'a servit masa în casa preotului sărbătorit, iar după amiază la ora 3 a avut loc ședința publică în localul școlii, ținută tot în cinstea preotului sărbătorit. Cel dintâi vorbește părintele I. Bărbuleanu ca tovarăș în copilărie și în școală al păr. Ioniță.

C. Sa, după ce arată ce este preoția și greutățile la care se expune cel ce-și ia asupra-și această misiune, se adresează tuturor îndemnându-i să respecte pe părintele lor sufletească.

Adresându-se păr. Ioniță, îi zice: „C. Ta, fii mândru că Dumnezeu te-a învrednicit să fii sărbătorit de acei pe care i-ai creștinat și purtat în brațe pe la sf. Icoane timp de o jumătate de veac. Blagoslovește-ne și pe noi să ajungem la bătrânețe unsă și curată ca a Sf. Tale“.

După cuvântarea păr. Bărbuleanu, ia cuvântul păr. președinte al cercului pr. I. Popescu vorbind despre „jurământ“.

Ambele conferințe au fost însoțite de diferite producțiuni școlare: recitări, cântec și jocuri după un program bine alcătuit de d-nii învățători.

Serbarea s'a încheiat printr'o cuvântare însuflețită de P. C. Părinte Protopop îndemnând poporul să urmeze învățăturile și sfaturile frumoase ce li se dau, după care toți cei de față au făcut o manifestare de simpatie preotului sărbătorit.

A murit cel mai bătrân preot din Mușcel.

În ziua de 15 Aprilie a. c., a încetat din viață în comuna Jupânești, bătrânul preot Ioan Marinescu, în vârstă de 85 ani și cu 61 ani de preoție.

În ziua de 18 ale aceleiași luni într'o zi frumoasă de primăvară, cum puține zile au fost în primăvara aceasta, un sobor de 11 preoți i-a oficiat serviciul înmormântării în fața a peste o

mie de asistenți, nu numai dintre fii săi duhovnicești din Jupânești, dar din toate comunele vecine, ba ceva mai mult și din comunele de peste deal din jud. Argeș și chiar din Pitești.

Au venit mulți să-și ia rămas bun dela duhovnicul din Jupânești, cum obișnuiau a'i zice, fiindcă a fost preotul model cu o activitate preoțească bogată și cu o viață obștească neprihănită.

Datorită activității sale și celui alt factor cultural din sat, învățătorul, cu care a fost continuu în relații bune spre binele păstoriților săi, întregindu-se unul pe altul, au făcut ca numele lor să rămână nemuritor în comuna care le-a fost încredințată de atotputernicul Dumnezeu, spre păstorire.

Întâiu prin muncă, după aceea cu îndemn și cu exemplul, toți feciorii din Jupânești, de ambele sexe, în care ei au văzut sclipind puțină inteligență, au pășit pragurile școlilor secundare, iar astăzi se găsesc, unii din ei, pe treptele cele mai înalte ale vieții sociale și culturale.

Învățători, preoți, ofițeri, profesori secundari, avocați și până la profesor universitar, sunt fii Jupâneștilor.

Corect în viață, conștiincios în îndeplinirea oficiilor sale preoțești, Dumnezeu l-a iubit căci i-a dat să se bucure în viață de toate bunurile pământești, o avere agonisită în mod cinstit, cu o gospodărie model și din care s'au putut alimenta nu numai ai săi, dar atâția nevoiași; copii ascultători de părinții lor, respectoși față de semenii lor, inteligenți cu prisosință (unul din ei profesor universitar) și mai presus de toate i-a dat ca tovarăș în viață, o soție credincioasă și vrednică, lângă care l-a lăsat până în clipa cea de pe urmă. Iată ce scrie singur despre sine în lunie 18: Preotul Ioan Marinescu, s'a născut la anul 1844, Aprilie 6, în Comuna Stroești, Plasa și județul Argeș, din părinți creștini ortodocși și anume: Ioan Preotul Marin și Bălașa soția sa. Copilăria până la vârsta de 7 ani a petrecut-o pe lângă părinți, ajutându-i la cele ce putea. La vârsta de 7 ani a fost dat la școala din comună și de aci la școala publică din orașul Pitești, unde a terminat cursul primar după care a intrat în Seminariul din Curtea de Argeș unde a trecut cursul de 4 ani, cum era legiuit pe atunci. După terminarea acestor 4 ani de seminar, a fost numit ca pedagog și secretar al seminariului cu decret, unde a servit 2 ani. La anul 1868 s'a căsătorit luând ca soție legitimă pe Ștefana, fică legitimă a Diaconului Ilie și a Stanchi Diaconesi din com. Bunești, Plasa și județul Argeș și fică adoptivă a lui Voicu Diaconescu din comuna Jupânești,

Plasa Râuri, jud. Muscel. La anul 1868 Iunie 9, a fost hirotonit diacon și la 11 ale aceleiași luni Preot pe seama bisericii Sf. Voevozl din com. Jupânești, unde a servit neîntrerupt până la trecerea din această viață vremelnică.

La 1870 a ocupat catedra școlii din Jupânești unde a servit 5 ani și de unde s'a retras de bună voie prin dimisie.

În cler, ca paroh dela punerea legii clerului în aplicare până la sfârșitul vieții, la același biserică.

Ca duhovnic timp mai bine de 30 ani.

Onorat din partea autorităților superioare bisericești, după recomandăție ca: Proistos de circumscripție mai mulți ani, cu rangul de sachelar, cu rangul de econom, cu decretul No. 107 din 10 Decembrie 1915.

Am servit Bisericii și fiilor mei sufletești din această comună peste 50 ani (cunoștea bine că are să mai trăiască căci până când a scris acestea nu avea decât 46 ani de preoție) unde ca om am trecut prin multe suferințe din partea lumii și a vrăjmașului diavol.

Acuma rog pe toți cei ce i-am supărat cu ceva în această lume să mă ierte și eu, pe toți cei ce m'au supărat cu ceva, rog pe milostivul Dumnezeu să le ierte orice au greșit Lui și mie.

Din parte-mi, pe toți îi iert și să fie iertați și binecuvântați totdeauna. (ss) Pr. Econom I. Marinescu.

Din ultimele cuvinte scrise acum 15 ani se evidențiază un suflet nobil și curat de creștin și mai ales de preot. Nu voia să plece din viață fără ca să ierte și să-și ceară iertare dela toată lumea.

Ca președinte al cercului, pot afirma că n'am avut ocaziune în viață să văd un om atât de punctual; da o importanță deosebită cercurilor pastorale dela cari, deși înaintat în vârstă, n'a lipsit niciodată. Ne pregetător, cu voieșie și cu dragoste servia lui Dumnezeu. Personal, de câte ori îi priviam figura din trăsăturile căreia se evidenția bunătatea, chipul lui de preot bătrân, de patriarh, eram mișcat sufletește și plecam de lângă el plin de respect, întărit în credință și cu noi puteri de activitate preoțească.

Dumnezeu să-l ierte și veșnică să-i fie pomenirea.

Preot I. C. BADEA
Dărmănești-Muscel

Francarea Corespondenței Oficiale.

Publicăm aci spre știre și conformare copia dupa adresa Nr. 72782/1929 a Direcțiunei Generale a Poștelor, Telegrafelor și Telefonoanelor,

înreg. la Ministerul Cultelor și Artelor sub Nr. 14712/1929, care ne-a fost comunicată de către Ministerul Cultelor și Artelor cu adresa Nr. 14712 din 14 Maiu 1929 de următorul cuprins:

„Avem onoare a Vă înainta în copie adresa Nr. 72782/1929 a Direcțiunea Generale a Poștelor, Telegrafelor și Telefonoanelor, cu privire la francarea corespondenței oficiale, și Vă rugăm să binevoiiți a lua cunoștință de cuprinsul ei, rămânând ca dispozițiunile menționate să se aplice mai târziu după ce Consiliul de Miniștri, cari studiază chestiunea, se va pronunța

Primiți, Vă rugăm, Înalt Prea Sfințite, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

p. Ministru: *St. Brădișteanu.*

p. Director general: *C. Negoescu*

Domnule Ministru.

Legea pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice, promulgată prin I. D. R. Nr. 806/1929 și publicate în „Monitorul Oficial” Nr. 62 partea I. din 15 Martie 19129, clasează Administrația P. T. T. între instituțiile care urmează să se administreze și să-și organizeze exploatarea în forma regiei publice comerciale, în conformitate cu legea sus menționată și cu legea specială de organizare.

În partea V. a noiei legi, sub titlul „Regia publică comercială”, la art. 31 se prevede că: prestările, lucrările și livrările executate de către regia publică comercială, în interesul Administrațiilor Statului, vor fi plătite pe baza justificărei cheltuelilor pentru materiale și salarii, plus cheltuelile generale și dobânzi.

În partea VIII. din această lege, sub art. 133, se prevede că: „toate dispozițiile legilor și regulamentelor contrari dispozițiunilor prezentei legi sunt și rămân abrogate”.

În baza acestui text de lege sunt și rămân deci abrogate dispozițiunile legii telegrafice, telefonice și poștale actualmente în vigoare publicată în „Monitorul Oficial” Nr. 190 din 15/28 Noembrie 1918, care, sub art. 154, prevede scutire de taxe pentru transportul prin poștă al corespondenței de scrisori și mexagerii, expediate de către autoritățile de Stat.

Pe baza dispozițiunilor legale, citate mai sus, am onoare a Vă comunica că, pe ziua de 1 Iunie a. c., *suprimăm gratuitățile poștale.* Numai prin această măsură sperăm să putem realiza refacerea și îmbunătățirea serviciilor P. T. T. care, în toată perioada de după războiu,

fiind lăsate fără mijloacele financiare trebuitoare, se găsesc pe panta desorganizării.

Taxele poștale, prevăzute în tariful actualmente în vigoare, sunt calculate pe baza cheltuelilor pentru materiale și personal, inclusiv cheltuelile generale de exploatare și dobânzi, astfel că nici o altă reducere de taxe nu mai este posibilă pentru corespondența oficială.

Pentru a se înlesni controlul interior al autorităților în aplicarea taxelor pentru corespondența oficială, Direcțiunea Generală P. T. T. le va pune la dispoziție timbre poștale speciale, care nu vor fi valabile la francarea corespondențelor particulare și vor avea putere circulatorie numai în serviciul intern. Pentru anul curent departamentele vor fi, în prealabil, creditate cu valoarea acestor timbre, urmând ca, în termen de 3 luni, să-și aranjeze creditele trebuitoare pentru plata timbrilor avansate pe credit și rămâne ca pentru anul viitor să-și prevadă în bugete sumele trebuitoare pentru cheltuelile de poștă.

Corespondența autorităților pentru străinătate urmează să fie francată, ca și până în prezent, numai cu timbre poștale obicinuite, ca și corespundeța particulară, singurele recunoscute în serviciul internațional ca valabile la plata taxelor poștale.

În ce privește taxele pentru mesagerii ele trebuind să fie schitate oficiilor în numerar, la depunerea lor de ghișetele poștale, oficiile vor elibera, pentru taxele percepute, chitanțe din registre cu matcă, conform prescripțiunilor legii contabilității publice.

Autoritățile de Stat se vor proviziona cu timbre poștale speciale dela oficiile poștale prin care-și schimbă corespondența, pe bază de adrese și chitanțe în dublu exemplar, semnate de șefii autorităților respective și contra semnate de delegații însărcinați cu primirea timbrilor.

Director general : (ss) *Vidrighin*

Cu adresa No. 8673/929 Consiliul Central Bisericesc ne comunică următoarea dispozițiune cu privire la asigurarea bisericilor monumente istorice.

Bisericile monumente istorice constituind bunuri a căror valoare artistică e cu mult mai mare decât valoarea lor materială, am tratat cu Societățile de asigurare chestiunea asigurărilor pe o sumă cu care în caz de incediu aceste clădiri cu mobilierul lor să se poată reface în aceeași

formă artistică, în care au existat până acum. Pentru a nu se plăti o primă prea mare, Societățile sunt dispuse să stabilească o primă cu mult mai redusă decât cea obișnuită la bisericile cu clădiri în stil obișnuit, însă pentru aceasta, ele vor să știe în prealabil la ce sumă se urcă în mod aproximativ, valoarea acestor clădiri, monumente istorice, precum și mobilierul.

În vederea acestui studiu, pe care Consiliul Central Bisericesc îl face împreună cu Societățile de asigurare, cu frățescă dragoste Vă rugăm să binevoști a dispune să se trimită Consiliul Central Bisericesc un tablou de toate bisericile socotite ca monumente istorice cari există în cuprinsul acelei Eparhii, cu valoarea aproximativă a lor și a conținutului lor.

Trimiterea acestui tablou nu constituie obligația de a asigura, aceasta urmând a se face mai târziu dacă se va cădea de acord cu societățile și numai după ce chestiunea va fi satornicită în toate amănuntele ei de Consiliul Central Bisericesc.

Primiți, etc..

Presedinte, (ss.) Pimen al Moldovei.

Cu adresa No. 2933/929 Consiliul Central Bisericesc ne comunică următoarea dispozițiune cu privire la asigurarea imobilelor bisericesti :

În legătură cu dispozițiunile ce s'au luat până în prezent cu privirea la asigurarea imobilelor bisericesti cu frățescă dragoste aducem la cunoștință I. P. S. Voastre următoarele :

Pentru înlesnirea asigurării renunțându-se la bonificația specială care se plătea Eforiei în interesul fondului General de asigurare, primele au fost reduse după cum urmează :

A. Pentru clădiri :

1,50 ⁰ / ₀	la construcțiile masiv-tare
3,56 ⁰ / ₀	” ” mixt-tare
5,00 ⁰ / ₀	” ” lemn-tare și masiv-lemn
7,00 ⁰ / ₀	” ” mixt-lemn
9,00 ⁰ / ₀	” ” lemn-lemn

B. Pentru conținut :

2,25 ⁰ / ₀	pentru obiectele din constr. masiv-tare
4,50 ⁰ / ₀	” ” ” ” mixt-tare
6,00 ⁰ / ₀	pentru obiectele din construcțiile lemn-tare și masiv-lemn
10,00 ⁰ / ₀	pentru obiectele din constr. mixt-lemn
12,00 ⁰ / ₀	” ” ” ” lemn-lemn.

Toate asigurările viitoare se vor face numai pe baza primelor de mai sus, iar cele făcute deja se vor reduce după aceleași norme.

Comunicându-Vă cele de mai sus Vă rugăm să binevoiți a lua cunoștință că aceste condițiuni nu pot fi oferite de alte Soc. de asigurare, deoarece, pe deoparte celelalte Societăți au prime care variază după localități și sunt cu mult mai scumpe decât primele adoptate de noi în urma acestei reduceri iar pe de altă parte, primele noastre sunt obligatorii pentru toate Societățile de asigurare, cari fac parte din „Uniunea Tarifară” adică pentru cele mai solide Societăți de asigurare din țară.

Așa fiind nu există nici un motiv, ca instituțiunile bisericesti să se adreseze în altă parte pentru asigurări pe motivul că ar găsi condițiuni mai avantajoase, deoarece cele mai bune condițiuni nu se pot găsi decât la Fondul General de Asigurare.

Adăugând la aceste considerațiuni, faptul că Fondul General de asigurare este o prevedere a noului Legi de organizare Bisericească și a Statului în scop de a pune la adăpost de primejdia incendiului averea bisericească și a mării fondurile cu care Biserica Ortodoxă Română să-și poată realiza îndatoririle sale pentru cultura și educația poporului, nu se îndoim că toate instituțiunile bisericesti din cuprinsul acelei Eparhii vor înțelege necesitatea asigurărilor și se vor grăbi să se conformeze Statutului și instrucțiunilor pe cari Consiliul Central Bisericesc le-a stabilit în această privință.

Primiți, Vă rugam, Înalt Prea Sfințile, ale noastre întru Hristos frățești îmbrățișări.

Președinte (ss.) Pimen al Moldovei

Efor (ss.) C. Dron.

Cu prilejul serbărilor unirii, Înalta Regență a adresat următoarea scrisoare D-lui Președinte al Consiliul de Miniștri :

Scumpe Domnule Președinte al Consiliului.

Insuflețirea de o rară măreție cu care întregul neam românesc de pretutindeni a luat parte la serbările comemorative ce au avut loc în Capitală, la Alba Iulia ca și în întreaga țară, cu prilejul celei de a 10-a aniversari dela înfăptuirea unirii Transilvaniei, Banatului și Bucovinei cu Patria Mamă, ne-a pricinuit cea mai vie mulțumire sufletească.

Sentimentele de credință și devotament exprimate în această împrejurare Majestății Sale Regelui, Majestății Sale Reginei Maria, Familiei Regale și Regenței, precum și dragostea cu care

am fost înconjurați pretutindeni ca și felicitările ce am primit din toate părțile țării sunt atâtea dovezi de legătura indestructibilă dintre Tron și Națiune. Ele ne-au mișcat adânc și ne-au arătat cu prisosință cât de puternică este conștiința națională a poporului românesc și cât de adânc sădită este în suflete însemnătatea marelui act al Unirii.

Stăpâniți încă de impresiunile adânci ce ne-au lăsat în deosebi manifestațiunile înălțătoare ale întregului popor dela Alba Iulia, vă rugăm Scumpe Domnule Președinte al Consiliului, să fiți interpretul recunoștinței și sentimentelor noastre călduroase de mulțumire pe lângă toate înaltele corpuri ale Statului diferitele autorități, asociațiuni, comunități, corporații și cetățeni în deobște, cari și-au manifestat cu acest prilej setimentele lor patriotice și de iubire pentru Tron, Dinastie și Regență.

Primiți, etc.

București 21 Mai, 1929.

(ss.) Nicolae Înalt Regent,

(ss.) Miron Cristea Înalt Regent.

(ss.) G. Buzdugan Înalt Regent.

— Sărbătorirea a 50 ani de preoție a Pr. *Andrei Cosmescu* — Cosmești și Pr. *D. Copăceanu* — Copaciu.

1. Pr. Andei Cosmescu — Cosmeștii de 73 ani, a fost sărbătorit la 12 Maiu 1929, când a împlinit 50 de ani de preoție fiind hirotonit la 25 Martie 1879 — Cercul pastoral respectiv Biciu-Poșta de sub președinția Proistos P. Ioanițescu ca și P. C. Protopop a fost în jurul sărbătoritului pe lângă mulțimea de credincioși din sat și împrejurimi.

Numitul a ocupat în cariera preoțească demnitățile de: Proistos, Sub-Protoereu de plasă și Sachelar.

În cuvântările obișnuite s'a relevat meritele venerabilului preot și'i s'a adus mulțumiri din partea Sf. Mitropolii a Ūngro-Vlahiei și tot de odată — s'a propus la rangul de Econom — Stavrofor.

2. Pr. D. Copăceanu — Copaciu de 73 ani, a fost sărbătorit de P. C. Protopop și Cercul pastoral respectiv — Letca Nouă de sub președinția Proistos V. Popescu — la 8 Noembrie 1928, pentru împlinirea a 50 ani de preoție, și odată cu redeschiderea Bisericii respective, reparata și repictată la suma de Lei 60.000.

Numitul preot a fost în cariera preoțească distins cu rangul de sachelar.

În cuvântările obișnuite, P. C. Protopop a lăudat activitatea Pr. D. Copăceanu aducându-i

mulțumiri din partea Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei și propunându-l pentru rangul de Econom.

— *P. C. Protopop C. Moisiu, delegat de sfânta Arhiepiscopie a Bucureștilor să reprezinte Kiriaria la Congresul Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române, ne-a înaintat următorul raport, pe care-l publicăm spre cunoștința tuturor. În zilele de 25 și 26 Mai a. c. a avut loc la Bacău adunarea generației și congresul soc. ortodoxe naționale a Femeilor Române. Ședința adunării generale s'a deschis Sâmbătă 25 Mai a. c. ora 9½ în sala noului teatru, prin cuvântarea D-nei Alexandrina Cantacuzino, prezidentă generală a societății, care face un scurt istoric, arătând împrejurările în care acum 18 ani, a luat ființă această societate. Expune apoi rolul și activitatea desfășurată în acest răstimp, din punct de vedere social, cultural și economic, cum și rezultatele dobândite. Mustră aspru lipsa femeiei de la datoria de mamă. Constată cu durere că familia, biserica și școala nu conlucrează în vederea binelui obștesc. Combate luxul și imoralitatea, care destramă familia; biciuește dezordinea și risipa din viața publică, rele, pe care le atribuie crizei religioase prin care trecem. Lupta împotriva acestor rele sociale trebuie să înceapă din familie. Mamele, cele dintâi, sunt chemate a opri risipa banului. În acest scop se impune colaborarea femeilor din toată țara, căci în mâinile femeiei stă viitorul nostru. Se impune mobilizarea tuturor energiilor, pentru însănătoșirea societății; pentru smulgerea ei din brațele celui mai atroce materialism și îndrumarea către înalte preocupări spirituale. Ne trebuie credință tare, viață curată muncă cinstită, economie, disciplină și chibzuială.*

Trecând apoi la înfăptuirile societății, arată că, fără nici un sprijin de stat, a înființat și întreține, așezăminte școlare, în valoare de peste 99.000.000 lei și anume: 4 institute de Domnișoare, 4 externate, 5 cămine, o școală primară, două școli de țesătorie, un internat cu școală secundară și 29 grădini de copii.

Societatea are 49 de filiale în țară și 39 comitete parohiale în capitală, care se ocupă cu restaurarea de biserici, construirea de case parohiale etc. Astfel pentru biserica Sf. Apostoli, s'a cheltuit suma de lei 400.000.

1. În timpul războiului Soc. Ort. a organizat cel mai mare spital de chirurgie din țară, subvenționat de Banca Națională și instalat în localul Institutului Soc. Ort din str. Principatele Unite 63 salvând de la moarte 3000 de ostași Români,

2. A organizat lagăre de prizonieri în capitală.

îngrijind 10.000 de ostași Români, pentru care s'au cheluit 600.000 lei.

3. A întemeiat 80 biblioteci populare, care însă, au fost distruse în timpul războiului (50.000 lei).

4. După alipirea Basarabiei a împărțit 5000 volume, câte 1000 în fiecare din orașele: Bălți, Cetatea Albă, Ismail, Chișinău și Soroca. (50.000 lei).

5. A dat premii, în valoare de 100.000 lei, pentru scrieri de propagandă religioasă, ca de pildă „Piatra din Capul Unghiului“ de G. Galaction. Deasemeni, 20.000 lei, pentru cea mai bună lucrare de muzică bisericească.

6. A clădit Mausoleul Bis. Neamului de la Mărășești, pentru care a cheltuit suma de lei 5. 500.000 și în care se adăpostesc osemintele a 5000 eroi ai marelui războiu.

După interesanta și plina de învățăminte expunere a D-nei Cantacuzino, urmează raportul celor 48 filiale din țară, captivante, prin bogăția de fapte realizate.

Ascultând aceste dări de seamă, am avut impresia că am poposit la un bogat conac boeresc, în vremea culesului roadelor, când harnicii lucrători, își făceau o mândrie din a aduce și descărca, fiecare în jitița stăpânului — el însuși pildă de trudnică hărnicie — cât mai mult belșug de roadă.

Impresionante și pline de duioșie, au fost expunerile delegatelor filialelor din Ardeal, cari arată greutățile ce întâmpină în calea lucrului lor, din partea confesiunilor streine — Dicio-Sân-Martin — plângându-se de înstreinare de limba strămoșească, atât în școale cât și în biserică — Odorhei — iar arătarile D-nei Angela Ghețu, de la Blaj, au stors lacrimi de jale. În acea Citadelă a uniților, ortodocșii n'au biserică și nici măcar un preot însuflețit, care să reprezinte cu vrednicie ortodoxismul. Și roaua lacrimilor calde, a făcut să rodească repede sămânța faptei bune! D-na Cantacuzino donează 22.000 lei, pentru biserica ortodoxa de la Blaj; deasemeni P. S. Episcop Lucian al Romanului dăruiește 10.000 lei, în acelaș scop, iar D-na Col. Voiculescu 1000 lei.

Fialele ardeleni lucrează în deobște pentru zidirea de biserici ortodoxe acolo unde nu sunt: Dicio-Sân-Martin, Blaj, Huedin, Dumbrăveni, sau pentru înzestrarea celor existente, cu vesminte și odoare. Mijloace de lucru: șezători săptămânale cu lucru și lectură; șezători pentru muncitori; cultivarea tradiției strabune; serbări pentru cultul mamei; înființare de școli primare și cantine; ajutoare elevilor săraci; colaborare cu cer-

curile pastorale; propaganda religioasă, morală la sate; școli de meserie și de gospodărie pentru fete. În deosebi reprezentanta Clujului expune un frumos și interesant program de lucru. Astfel: Creerea unui fond, în vederea tipăririi bibliei pentru orbi, a cărei imprimare a și început și chiar cu ajutorul orbilor. Ce minunat ar fi dacă s'ar urmări tipărirea bibliei și pentru cei ce văd! Conferințe religioase-istorice; grije pentru tineretul muncitoresc; premii pentru elevii cei mai buni la studiul religiunii; tipărirea de cărți religioase morale; ajutoare pentru cantină; participarea la toate manifestările naționale; activitatea pentru armonizarea sufletelor.

Din expunerile filialelor din vechiul regat spicim ca metode de lucru: crearea de grădini de copii; înființarea de licee de fete, de cămine pentru fetele sărace, spre a le apăra de plaga gazdelor; biblioteci populare; conferințe prin fabrici și în mahalalele orașelor; cămine de vară pentru elevele liceelor; școli de țesătorie, covoare și vesminte bisericești; vizitarea spitalelor. Unele filiale se plâng de greutățile, ce li se fac prin amestecul politicei, până și în treburile acestei Societăți-Roșiori de vede.

Interesantă este înjghebură „asociației fostelor eleve ale institutelor Soc. ortodoxe” în scopul de a păstra vie și strânsă legătură sufletească, între fostele și actualele eleve, ale acestor școli. Ac. asociație a înființat deja o grădină de copii, în cartierul Pleșoianu, a împărțit ajutoare și jucării la spitalul de copii și spitalul Pantelimon.

Ziua II 26 Mai 1929.

A fost hărăzită congresului societății.

După Te-Deumul de la Bis. Catedrală, s'a inaugurat în fața A. S. R. Principesa Elena, președinta de onoare a Societății ort. căminul de fete al fil. Bacău, înființat prin stăruința D-nei General Maria Gherăscu.

La ora 3 p. m. se deschide în sala teatrului nou, ședința solemnă a congresului, în prezența A. S. R. Principesa mamă și sub președinția P. S. Episcop. Lucian al Romanului.

P. S. Sa vorbește despre criza morală prin care trece neamul nostru și care destramă viața sufletească. Impotriva acestui proces de desăgare, biserica ortodoxă este chemată a lupta din toate puterile, cu sprijinul și devotamentul femeiei Române.

Urmează, după ac. salutul D-lui V. Pavel, primarul orașului în numele Băcăuanilor, iar apoi al D-nei G-l Gherăscu în numele filialei Bacău.

D-na Cantacuzino înfățișează apoi într'un

amănunțit raport, situația morală și materială a Soc. și din care rezultă starea ei de prosperitate.

D-nia Sa arată necesitatea reformei seminariilor, în sensul de a ne pregăti un cler misionar activ, care să ne poată da o biserică vie.

D-l Tudor Popescu dă citire raportului cenzorilor, după care congresul prin aclamațiuni, da descărcare de gestiune.

Se dă apoi cuvântul P. C. Protopop Moisiu, reprezentantul arhiepiscopiei Bucureștilor, care stăruie ca activitatea Soc. să se întindă cât mai mult spre periferia orașelor și în lumea necăjită a satelor, căci pe vлага morală și tăria sufletească a maselor populare, se sprijină trainicia neamului. Asemănă România, cu vedenia pe care a avut-o Nabuchodonosor — un chip cu cap de aur, cu brațele și pieptul de argint, cu pantecele și coapsele de aramă, cu fluierile picioarelor parte de fier, parte de lut — care este o minunată înfățișare a claselor sociale. Dar când piatra aceia căzută din văzduh a lovit vedenia peste picioarele de fier și de lut, întreaga vedenie s'a surpat. Cătră aceste picioare de fier și de lut, se îndreaptă curente vrăjmașe credinței și neamului, știind că doborând această lume muncitorească, se dărâmă întreg edificiul neamului.

Vorbește după aceasta C. Pr. C. Buracu, în numele Banatului expunând în cuvinte vibrante suferințele îndurate de C. Sa în timpul stăpânirii Ungurești. În urmă se dă cuvântul Păr. Tarnavschi, reprezentantul Bucovinei, care aduce elogiul Soc. pentru frumoasele lucruri înfăptuite și îndeamnă să ducă mai departe această minunata operă creștină și națională.

Ședința se termină la ora 5 când A. S. R. parăsește Bacăul îndrumându-se spre capitală.

Atmosfera înălțătoare, armonia și unitatea în care s'au desfășurat lucrările acestui congres, constatarea rezultatelor atât de îmbucurătoare, realizate în cursul celor 18 ani, de zilnică trudă, a fost prilej de învioreare și îmbărbătare, pentru toți cei ce au asistat la această sărbătoare a muncii.

Clerul, începând cu înalta ierarhie, trebuie să sprijine cu toată însuflețirea opera acestei Soc. care cu toată râvna se pune în slujba credinței stramoșești și iubirei de neam.

CUGETARE

Cu mareșalul Foch, a declarat în numele Marei Britanii, Baldwin, a dispărut unul din cei mai mari soldați ai tuturor timpurilor, un suflet mare și un mare creștin.

MIȘCAREA MISIONARĂ

PAROHII VACANTE

— *Cercul Pastoral „Bogdana“* a ținut ședință în ziua de 26 Octombrie în parohia Ulmeni. Această ședință s'a ținut cu o deosebită solemnitate căci în această zi s'a făcut redeschiderea bisericeii, careia i s'e făcuse reparații, s'a sărbătorit pr. paroh I. Popescu pentru împlinirea a 48 ani de preoție și Coperativa locală Sf. Dumitru și-a serbat tot atucin — patronul.

Sf. Liturghie și perastasul pentru eroi au fost săvârșite cu toate evlavia de soborul preoților. Predica a fost ținută de Pr. O. D. Săndulescu-Bogdana. A urmat apoi „sfințirea apei“. Verbesc apoi Păr. Președinte al Cercului laudând dragostea locuitorilor pentru biserică și D-1 D. Iarca — fost prefect și senator. Ședința publică s'a ținut la ora 2 la școală. Au conferințiat pr. G. Marinescu — Voivoda despre „Sf. Împărtașanie“ și Ieromonahul Gh. Luca Furculești despre „Repaosul Duminical“. Corpul didactic și elevii școlii au dat tot concursul. Fond pentru cerc 340 lei. Atât la biserică cât și la școală a luat parte foarte mult popor.

— *Cercul Pastoral „Piatra“* a ținut ședință Duminică 28 Octombrie în parohia Vânători.

S'a oficiat în sobor: Sf. Liturghie, Te-Deum pentru Unirea Dobrogei și parastas pentru eroi. Atât predica cât și cuvântarea la Te-Deum au fost ținute de Pr. V. Ulmeanu președintele Cercului. Ședința publică nu s'a pătut ține pentru că primul conferințiar Pr. Em. Bunescu — Suhaia a lipsit nemotivat iar al doilea Pr. T. Păunescu a plecat dela ora 12 fără să anunțe. Fond pentru cerc 74 lei.

Săptămâna de retragere

E cel mai bun prilej pentru recreațiune duhovnicească, pe care într'alt chip n'o poate avea astăzi un preot. Organizarea ei e studiată, în cele mai mici amănunte, din toate punctele de vedere, ca să corespundă înaltului scop pentru care a fost creiată.

În numărul viitor vom publica lămuriri mai bogate asupra ei.

Inscrierile se fac în ordinea primirii cererilor și până la numărul de 40 preoți.

Parohia Bădenii Ungureni devenind vacantă pe ziua de 6 Maiu a. c. prin decesul pr. Stan Scrupieru se publică concurs pentru ocuparea ei.

Parohia are 128 familii cu 620 suflete; nu are casă parohială, dar are 7 Ha pământ.

Venitul epitrahilului se cifrează la 5000 lei anual.

Salariul potrivit gradului de studii.

Reflectanții vor înainta cererile lor însoțite de acte și memorii în termen de 30 zile dela publicare, oficiul protopopesc care le va da cursul legal.

Protopop, Iconom. N. M. PROCA

Se publică concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh de la biserică Maihai Vodă, devenit vacant prin încetarea din viață a preotului Ovidiu Musceleanu.

Postul este plătit conform legii cu salariu și accesorii.

Biserica este în bună stare; casă parohială nu are; numărul familiilor vre-o 20-30. Mai este un preot ajutător.

Venitul epitrahilului se poate cifra la 3—400 lei pe lună.

Cererile însoțite de actele cerute de regulament, se vor adresa conform hotărârii consiliului eparhial, mai întâi Arhiepiscopiei în termen de 15 zile de la data publicării, după care se vor cere referințe protopopilor respectivi.

Lipsa vreunui act din cele necesare, atrage după sine respingerea cererii.

Protoiereu, Econ. Pr. C. Vintilescu

Se publică vacanța postului de preot ajutător dela parohia sf. Ecaterina din Ploești în termen de 15 zile dela publicație, rămas liber în urma decesului Pr. C. Apostolescu. Parohia are circa 800 familii. Casă pentru preot nu este.

Cererile se înaintează împreună cu actele Arhiepiscopiei, care va cere referințe de protopopii respectivi.

Protopop, CONST. M. PETRE

Un post de cântăreț, devenind vacant pe ziua de 1 Iulie a. c., la Biserica Sf. Treime Ghencea din București, doritori de a ocupa acest post, să se adreseze la parohie pentru informații.

Paroh, Ec. DIM. VASILE